

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.050 van 30 september 1998

A. 65.814/VI-14.296

In zake : **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "SCHUMACHER & Cie"**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Maximilien HOGE, advocaat,
En Féronstrée 23/013
4000 Luik,

tegen :

de Rijksdienst voor sociale zekerheid,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 3 oktober 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SCHUMACHER & Cie de nietigverklaring vordert van de beslissing van 10 augustus 1995, waarbij de Rijksdienst voor sociale zekerheid haar een vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid weigert te verlenen voor het tweede kwartaal 1994;

Gelet op arrest nr. 60.624 van 28 juni 1996, waarbij de debatten worden heropend en het lid van het

auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 13 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 26 november 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullende verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 juli 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 september 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RADOUX, loco Mr. HOGE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van Mr. THIEL, loco Mrs. B. en L. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de wnd. voorzitter van de IIIe kamer bij arrest nr. 60.624 van 28 juni 1996 de debatten "over de tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid en over het onderzoek van de middelen" heeft heropend met de volgende bewoordingen :

" Overwegende dat de verzoekende partij, die met toepassing van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen voor het tweede kwartaal van 1994 een vermindering van de werkgeversbijdragen voor lage lonen had gekregen, op 30 juni 1995 een "bericht tot wijziging van bijdragen" heeft ontvangen waarbij ze verzocht wordt voor datzelfde kwartaal 249.991 frank aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid te betalen; dat in dit bericht het volgende staat :

" Opheffing van de vermindering(en) van de bijdragen, aangezien uw rekening aan het eind van het kwartaal of de kwartalen waarvoor de vermindering(en) is (zijn) aangevraagd, een debetsaldo vertoonde. Indien u voor de aanzuivering van uw schuld evenwel betalingstermijnen hebt gekregen die u strikt hebt nageleefd, dan kunt u een afwijking aanvragen bij het beheerscomité";

Overwegende dat de verzoekende partij de verwerende partij, via haar sociaal secretariaat, op 28 juli 1995 verzocht heeft deze wijziging "zonder meer op te heffen" en daarbij heeft aangevoerd dat haar rekening aan het eind van het tweede kwartaal van 1994 weliswaar inderdaad een debetsaldo vertoonde, maar slechts voor een gering bedrag, namelijk 30.000 frank, dat voortvloeyde uit een verschrijving in een betaling betreffende haar schuld van het vorige kwartaal en dat betaald is dadelijk na de ontvangst van een rekeningafschrift d.d. 11 augustus 1994;

Overwegende dat de verwerende partij op 10 augustus 1995 daarop het volgende geantwoord heeft :

" In aansluiting op uw voormeld verzoek en na de staat van uw rekening opnieuw te hebben onderzocht, op basis van de bevoegdheid die het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid ons heeft opgedragen, bevestigen wij dat u niet aan de gestelde voorwaarden voldoet om in aanmerking te kunnen komen voor de betrokken vermindering voor het betrokken kwartaal.

Aan het eind van het kwartaal dat volgt op het kwartaal waarvoor de vermindering is gevraagd, was

u immers nog altijd bijdragen voor de sociale zekerheid schuldig";

dat is de bestreden beslissing;

(...)

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt die wordt ontleend aan het feit dat de verzoekende partij moet "aantonen dat ze aan alle voorwaarden voldoet om rechtspersoonlijkheid te hebben en om een vordering tot nietigverklaring te kunnen instellen bij de Raad van State";

Overwegende dat de verzoekende partij aan de Raad van State, bij een ter post aangetekend schrijven, op 8 december 1995, het uittreksel van een bijlage bij het Belgisch Staatsblad van 16 juni 1978 heeft toegezonden, waarin de kapitaalverhoging en de wijziging van de statuten van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Charcuterie d'Alsace - G. SCHUMACHER et Compagnie" wordt bekendgemaakt; dat daaruit voortvloeit dat de buitengewone algemene vergadering van de vennoten van die vennootschap op 29 mei 1978 "besloten heeft dat mevrouw SCHUMACHER-SAUVAGE, weduwe, zaakvoerder-oprichter blijft en dat de heer Freddy SCHUMACHER, mevrouw Denis SCHUMACHER en de heer Robert SCHUMACHER mede-zaakvoerders worden", "besloten heeft dat de in de statuten vervatte beperkingen betreffende de verbintenissen die door één enkele zaakvoerder zijn aangegaan, worden opgeheven" en besloten heeft dat alle zaakvoerders over de handelsnaam beschikken en samen of afzonderlijk mogen optreden, zonder beperking van bevoegdheden, ongeacht de aard van de verbintenis voor de vennootschap en ongeacht de omvang van het bedrag ervan"; dat tot hier toe echter geen enkel stuk is ingediend betreffende de identiteit van de natuurlijke persoon, orgaan van de verzoekende partij, die besloten heeft om beroep in te stellen; dat de ontvankelijkheid van het beroep niet kennelijk is;

(...)

Overwegende dat het onderzoek van die exceptie verband houdt met het onderzoek van de middelen;

Overwegende dat de verzoekende partij een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent aan schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat "de hier bestreden beslissing in geen enkel opzicht voldoet aan de verplichting tot motivering" die uit die wetsbepaling voortvloeit, "aangezien ze zich vergenoegt met het herhalen van artikel 50, eerste lid, dat elke vermindering van bijdrage uitsluit ten gunste van

werkgevers die aan de R.S.Z. bijdragen verschuldigd zijn, wat natuurlijk geen motivering kan zijn in het kader van de opdracht die bij artikel 50, tweede lid, aan het beheerscomité van de R.S.Z. wordt toevertrouwd; dat de eerste auditeur-rapporteur besluit dat dit middel kennelijk gegrond is en de overige middelen dus niet heeft onderzocht;

Overwegende dat artikel 50 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen bepaalt :

" Van de toepassing van deze Titel zijn uitgesloten de werkgevers die bij het verstrijken van het kwartaal waarvoor zij de toepassing ervan inroepen, schuldenaar zijn van de instellingen belast met de inning en de invordering van de sociale zekerheidsbijdragen.

Indien de betrokken werkgevers voor de aanzuivering van hun schuld evenwel uitstel van betaling hebben gekregen en de termijnen strikt hebben nageleefd, kan het Beheerscomité van de instellingen belast met de inning en de invordering van de sociale zekerheidsbijdragen, afwijkingen toekennen";

Overwegende dat de verzoekende partij zelf toegeeft dat haar rekening bij de Rijksdienst voor sociale zekerheid aan het eind van het tweede kwartaal van 1994 een debetsaldo vertoonde naar aanleiding van een verschrijving die ze had begaan en dat haar verzoek om een vermindering betrekking had op de werkgeversbijdragen van dat kwartaal; dat ze bovendien bewijst, noch aanvoert dat ze de verwerende partij om uitstel van betaling heeft verzocht; dat het middel, bij de huidige stand van zaken, bijgevolg niet als kennelijk gegrond overkomt;

(...)"

Overwegende dat uit de stukken die op 19 september 1997 zijn overgelegd, blijkt dat de vennootschap bestuurd wordt door één of meer zaakvoerders die de ruimst mogelijke bevoegdheid hebben om namens de vennootschap op te treden en alle beheers- en bestuursdaden te stellen die onder het doel van de vennootschap vallen, dat alles wat niet bij de wet of de statuten voor de algemene vergadering is weggelegd, tot de bevoegdheid van de zaakvoerders behoort; dat de zaakvoerders sinds de wijziging van de statuten in 1978,

over de handelsnaam beschikken en samen of afzonderlijk mogen optreden zonder beperking van bevoegdheden, inzonderheid om als eiser of als verweerder in rechte op te treden;

Overwegende dat het onderhavige verzoekschrift ondertekend is door een advocaat; dat op basis van artikel 440 van het Gerechtelijk Wetboek moet worden toegegeven dat die advocaat van één van de zaakvoerders op rechtmatige wijze volmacht heeft gekregen; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleent aan de onbevoegdheid van degene die de bestreden beslissing heeft genomen; dat ze aanvoert dat de beslissing ondertekend is, "waarschijnlijk door een personeelslid van de R.S.Z."; "voor JM BILLET, Directeur", terwijl volgens artikel 50, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen alleen het beheerscomité bevoegd is om te beslissen of al dan niet een afwijking wordt toegekend; dat ze betoogt dat "uit geen enkele regeling die eigen is aan deze zaak, kan worden opgemaakt dat het beheerscomité (dat in artikel 50 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 als bevoegde overheid wordt aangewezen) die bevoegdheid mag overdragen aan de administrateur-generaal en dat laatstgenoemde die overgedragen bevoegdheid op zijn beurt aan een bestuursdirecteur mag toevertrouwen die zelf één van zijn ondergeschikten ermee kan belasten zulk een verzoek te beantwoorden";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het beheerscomité van de R.S.Z. volgens artikel 10 van de wet van 25 april 1963 betreffende het

beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg bepaalde bevoegdheden mag overdragen aan de persoon belast met het dagelijks beheer van de Rijksdienst; dat ze betoogt dat artikel 10 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders bepaalt dat het dagelijks beheer van de R.S.Z. door een administrateur-generaal wordt waargenomen, die door een adjunct-administrateur-generaal wordt bijgestaan en dat artikel 11 van de wet van 25 april 1963 bepaalt dat de adjunct-administrateur-generaal de opperamptenaar bijstaat in het uitvoeren van alle hem opgedragen taken; dat ze betoogt dat het beheerscomité van de R.S.Z. met toepassing van die bepalingen op 14 juli 1995 besloten heeft om zijn beoordelingsbevoegdheid inzake afwijking van de wetsebepalingen betreffende de vermindering van werkgeversbijdragen aan het bestuur over te dragen; dat ze bevestigt dat het beheerscomité met het woord "bestuur" doelt op het hoofd van dat bestuur, namelijk de administrateur-generaal of diens adjunct; dat ze uiteenzet dat de bestreden handeling weliswaar door een directeur ondertekend is, maar dat zulks geenszins betekent dat hij de handeling heeft gesteld, maar alleen dat hij voor de administrateur-generaal heeft getekend;

Overwegende dat artikel 50 van het voormelde koninklijk besluit van 24 december 1993 bepaalt dat "(...) het Beheerscomité van de instellingen belast met de inning en de invordering van de sociale zekerheidsbijdragen, afwijkingen (kan) toekennen";

Overwegende bovendien dat de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg aldus luiden :

" Art. 10. De persoon belast met het dagelijks beheer, voert de beslissingen van het beheerscomité uit; hij verstrekt aan dit comité alle inlichtingen en onderwerpt het alle voorstellen, die voor de werking van de instelling nuttig zijn.

Hij woont de vergaderingen van het beheerscomité bij.

Hij leidt het personeel en zorgt, onder het gezag en de controle van het beheerscomité, voor de gang van zaken.

Hij oefent de bevoegdheden uit inzake het dagelijks beheer, zoals het huishoudelijk reglement deze bepaalt.

Het beheerscomité kan hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen.

Voor een vlottere gang van zaken kan het beheerscomité binnen de grenzen en voorwaarden die het vaststelt, de met het dagelijks beheer belaste persoon machtigen een deel van de hem verleende bevoegdheden en het ondertekenen van sommige stukken en brieven over te dragen.

De persoon belast met het dagelijks beheer vertegenwoordigt de instelling in de gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, en treedt rechtsgeldig in haar naam, en voor haar rekening op, zonder dat hij zulks door een beslissing van het beheerscomité moet staven.

Hij mag nochtans, met instemming van het beheerscomité, zijn bevoegdheid om op te treden namens de instelling voor de administratieve rechtscolleges in de geschillen omtrent de rechten ontstaan uit een regeling van sociale zekerheid aan een of meer leden van het personeel overdragen.

Art. 11. De adjunct van de met het dagelijks beheer belaste persoon staat deze bij voor de uitvoering van alle hem opgedragen taken. Hij woont eveneens de vergaderingen van het beheerscomité bij";

Overwegende dat het beheerscomité van de verwerende partij krachtens de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen en krachtens artikel 50 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van die wet, van de Koning een eigen beslissingsbevoegdheid heeft gekregen waardoor het kan afwijken van de regel dat werkgevers

die bij het verstrijken van het kwartaal waarvoor ze vermindering van de werkgeversbijdragen aanvragen, sociale-zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn, in principe niet in aanmerking komen voor vermindering van de werkgeversbijdragen; dat in geen enkele bepaling van het koninklijk besluit van 24 december 1993 staat dat die bijzondere bevoegdheid om afwijkingen toe te staan, kan worden overgedragen; dat zulk een bijzondere bevoegdheidsoverdracht niet kan steunen op een algemene bepaling van vroegere datum, zoals artikel 10 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg krachtens hetwelk het beheerscomité slechts bepaalde bevoegdheden aan de persoon belast met het dagelijks beheer mag overdragen; dat het beheerscomité van de verwerende partij dus de bevoegdheid die het aan artikel 50, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ontleent, heeft geschonden door op 14 juli 1995 te besluiten om zijn beoordelingsbevoegdheid inzake afwijkingen van de bepalingen betreffende de verminderingen van werkgeversbijdragen "op verzoek van het bestuur" over te dragen en tegelijk de probleemgevallen en het bepalen van de beoordelingscriteria voor zichzelf te bestemmen; dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 10 augustus 1995, waarbij de Rijksdienst voor sociale zekerheid aan de bvba Schumacher & Cie een vermindering van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid weigert te verlenen voor het tweede kwartaal 1994.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertig september 1900 achtennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.